

(وَمِنْ خُطْبَةٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ): فَتَبَارَكَ اللَّهُ الَّذِي لَا يَبْلُغُهُ بَعْدُ الْهَيْمَمِ، وَلَا يَنَالُهُ
حَدْسُ الْفِطْنِ، الْأَوَّلُ الَّذِي لَا غَايَةَ لَهُ فَيَنْتَهِي، وَلَا آخِرَ لَهُ، فَيَنْقَضِي.

مِنْهَا فِي وَصْفِ الْأَنْبِيَاءِ: فَاسْتَوَدَعْتُهُمْ فِي أَفْضَلِ مُسْتَوْدَعٍ، وَأَقْرَهُمْ فِي خَيْرِ مُسْتَقَرٍّ،
تَسَاخَتْهُمْ كَرَائِمُ الْأَصْلَابِ إِلَى مُطَهَّرَاتِ الْأَرْحَامِ، كُلَّمَا مَضَى مِنْهُمْ سَلَفٌ قَامَ
مِنْهُمْ بَدِيلٌ لِلَّهِ خَلْفٌ. حَتَّى أَفْضَتْ كَرَامَةُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ إِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
إِلَيْهِ فَأَخْرَجَهُ مِنْ أَفْضَلِ الْمَعَادِنِ مَنِيَّتًا، وَأَعَزَّ الْأُرُومَاتِ مَغْرِسًا، مِنَ الشَّجَرَةِ الَّتِي
صَدَعَ مِنْهَا أَنْبِيَاءُهُ، وَانْتَجَبَ مِنْهَا أَمْنَاءُهُ، عِثْرَتُهُ خَيْرُ الْعِثْرِ، وَأُسْرَتُهُ خَيْرُ الْأُسْرِ، وَ
شَجَرَتُهُ خَيْرُ الشَّجَرِ، نَبَتَتْ فِي حَرَمٍ، وَبَسَقَتْ فِي كَرَمٍ، لَهَا فُرُوعٌ طَوَالٌ، وَثَمَرَةٌ لَا
تُتَالُ، فَهُوَ إِمَامٌ مَنِ اتَّقَى، وَبَصِيرَةٌ مَنِ اهْتَدَى، سِرَاجٌ لَمَعَ ضَوْؤُهُ، وَشِهَابٌ سَطَعَ
نُورُهُ، وَزَنْدٌ بَرَقَ لَمْعُهُ، سِيرَتُهُ الْقَصْدُ، وَسُنَّتُهُ الرَّشْدُ، وَكَلَامُهُ الْفَصْلُ، وَحُكْمُهُ
الْعَدْلُ. أَرْسَلَهُ عَلَى حِينِ فِتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ، وَهَفْوَةٍ عَنِ الْعَمَلِ، وَغَبَاوَةٍ مِنَ الْأُمَمِ.

إِعْمَلُوا رَحِمَكُمُ اللَّهُ عَلَى أَعْلَامٍ بَيِّنَةٍ. فَالطَّرِيقُ نَهْجٌ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ، وَ أَنْتُمْ
فِي دَارٍ مُسْتَعْتَبٍ عَلَى مَهَلٍ وَ فَرَاحٍ، وَالصُّحُفُ مَنْشُورَةٌ، وَالْأَقْلَامُ جَارِيَةٌ، وَ
الْأَبْدَانُ صَحِيحَةٌ، وَاللُّسُنُ مُطْلَقَةٌ، وَ التَّوْبَةُ مَسْمُوعَةٌ، وَالْأَعْمَالُ مَقْبُولَةٌ.

در فضل رسول اکرم

وصف خدای سبحان

برتر و بزرگ است خدایی که اندیشه‌های ژرف، حقیقت ذات او را درک نتوانند کرد، و گمان زیرکها آن را نمی‌یابد، آغازی است که نهایی ندارد تا به آخر رسد، و پایانی ندارد تا ایام او سپری شود.

وصف پیامبران آسمانی

پیامبران را در بهترین جایگاه به ودیعت گذارد، و در بهترین مکانها استقرارشان داد، از صلب کریمانه پدران به رحم پاک مادران منتقل فرمود، که هرگاه یکی از آنان درگذشت، دیگری برای پیش بر دین خدا پیا خواست.

وصف پیامبر اسلام و اهل بیت (ع)

تا اینکه کرامت اعزام نبوت از طرف خدای سبحان به حضرت محمد (ص) رسید، نهاد اصلی وجود او را از بهترین معادن استخراج کرد، و نهال وجود او را در اصیل‌ترین و عزیزترین سرزمینها کاشت و آبیاری کرد، او را از همان درختی که دیگر پیامبران و امنیان خود را از آن آفرید به وجود آورد، که عترت او

بهترین عترتها، خاندانش بهترین خاندانها، و درخت وجودش از بهترین درختان است، در حرم امن خدا روید، و در آغوش خانواده کریمی بزرگ شد، شاخه‌های بلند آن سر به آسمان کشیده که دست کسی به میوه آن نمی‌رسید. پس، پیامبر (ص) پیشوای پرهیزکاران، و وسیله بینایی هدایت خواهان است، چراغی با نور درخشان، و ستاره‌ای فروزان، و شعله‌ای با برقه‌های خیره‌کننده و تابان است، راه و رسم او با اعتدال و روش زندگی او صحیح و پایدار، و سخنانش روشنگر حق و باطل، و حکم او عادلانه است. خدا او را زمانی مبعوث فرمود که با زمان پیامبران گذشته فاصله طولانی داشت و مردم از نیکوکاری فاصله گرفته، و امته‌ها، به جهل و نادانی گرفتار شده بودند.

نصیحت به مردم

خدا شما را بیامرزد، اعمال نیکو بر اساس نشانه‌های روشن انجام دهید، زیرا که راه، روشن است، و شما را به خانه امن و امان دعوت می‌کند، هم‌اکنون در دنیایی زندگی می‌کنید که می‌توانید رضایت خدا را به دست آورید، با مهلت و آسایش خاطری که دارید، اکنون نامه عمل سرگشاده، و قلم فرشتگان نویسنده در حرکت است، بدن‌ها سالم و زبان‌ها گویاست، توبه مورد قبول و اعمال نیکو را می‌پذیرند.